

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpații Covali Ion, Tuchila Oleg Sîrbu Ion și de avocatul Stratan Igor în numele inculpaților Covali Ion și Tuchila Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Covali Ion Grigori,

născut la 29 martie 1992, originar și domiciliat în r-nul Strășeni, s. Voinova,

Tuchila Oleg Ivan,

născut la 12 martie 1993, originar și domiciliat în r-nul Soroca, s. Racovăț,

și

Sîrbu Ion Ion,

născut la 23 noiembrie 1989, originar și domiciliat în r-nul Călărași, s. Bahu.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 25 noiembrie 2014 - pînă la 30 iulie 2015 (instanța de fond);*
- 2. de la 18 august 2015 - pînă la 26 ianuarie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 18 martie 2016 – pînă la 21 iunie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 iulie 2015, au fost condamnați:

- *Covali Ion* în baza art. 186 alin. (2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 950 unități convenționale;
- *Tuchila Oleg și Sîrbu Ion* în baza art. 186 alin. (2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 800 unități convenționale, fiecare.

Acțiunea civilă înaintată de ÎCS „Lapmol” SRL, a fost admisă în principiu urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, angajații ÎCS „Lapmol” SRL, Covali Ion, Tuchila Oleg, Sîrbu Ion, împreună cu o persoană neidentificată la 07 iunie 2014, aproximativ la ora 01⁰⁰, prin culegere de chei, au pătruns în depozitul întreprinderii nominalizate din mun. Chișinău, str. Uzinelor 17, de unde pe ascuns au sustras 9 cutii de unt „Căsuța Mea” cu grăsimea 72,5 %, a câte 20 kg fiecare, prin ce au cauzat părții vătămate ÎCS „Lapmol” SRL o daună materială în mărime de 12022,20 lei.

Instanța de fond a recîncadrat acțiunile inculpaților din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal în cele ale art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și partea civilă ÎCS „Lapmol” SRL, Leșcenco O., care au solicitat:

- procurorul casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a inculpaților în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la 5 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, argumentînd că vinovăția lui Covali Ion, Tuchila Oleg, Sîrbu Ion, a fost pe deplin dovedită printr-un cumul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar instanța de fond neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpaților în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Totodată a indicat că instanța nu a dat nici o apreciere faptului că inculpații au înaintat cerere în instanța de fond prin care au solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, astfel că aceștia au recunoscut vina în săvîrșirea infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal;

- partea civilă ÎCS „Lapmol” SRL, Leșcenco O., casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu admiterea integrală a acțiunii civile. A menționat că instanța de fond eronat a constatat că părții civile i-a fost cauzat prejudiciu în valoare de 12022,20 lei, deoarece probele administrate demonstrează cauzarea prejudiciului material în valoare de 61446,80 lei. Consideră pripită concluzia instanței de fond referitor la faptul că inculpații au sustras din depozitul frigorific doar 9 cutii de unt. Este lipsită de temei referirea instanței la prevederile art. 225 alin. (3) CPP, deoarece această normă este aplicată pentru cazul de amînare a

judecării cauzei pentru administrarea probelor suplimentare, dar nici de cum la adoptarea sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, au fost admise apelurile declarate de procuror și partea civilă ÎCS „Lapmol” SRL, Leșenco O., casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia.

- Covali Ion, Tuchila Oleg și Sîrbu Ion au fost condamnați în baza art. 27, 186 alin. (4) Cod penal la 5 ani 6 luni închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de ÎCS „Lapmol” SRL și s-a dispus încasarea prejudiciului material în mod solidar de la Covali I., Tuchila O. și Sîrbu I. suma de 49 424,60 lei.

5. Instanța de apel a constatat că, în perioada de timp de la 31 mai 2014 pînă la 07 iunie 2014, Covali Ion împreună și prin înțelegere prealabilă cu Tuchila Oleg, Sîrbu Ion și o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, fiind angajați ai ÎCS „Lapmol” SRL cu sediul în mun. Chișinău, str. Uzinelor 17, prin culegere de chei au pătruns de mai multe ori în depozit, de unde pe ascuns au sustras 920 kg de unt „Căsuța Mea” cu grăsimea de 72,5%, la prețul unui kg de 66,79 lei, în sumă totală de 61446,8 lei. La data de 07 iunie 2014, aproximativ la ora 01⁰⁰, au fost reținuți, în timp ce au sustras 9 cutii, a câte 20 kg fiecare, de unt „Căsuța Mea” cu grăsimea de 72,5%, ceia ce constituie 180 kg, în sumă de 12 022, 20 lei, cauzîndu-i părții o daună materială în proporții mari, în sumă totală de 61 446, 8 lei.

Astfel, instanța de apel a conchis că potrivit rechizitoriului inculpații au fost învinuiți că au comis infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (4) CP, însă acțiunile lui Covali I., Tuchila O. și Sîrbu I. urmează a fi încadrate în baza art. 27, 186 alin.(4) Cod penal, *tentativa de furt*, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită de mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții mari, însă care din motive independente de voința acestora nu și-a produs efectul.

Prin urmare, a fost demonstrat că Sîrbu I. în scopul sustragerii bunurilor menționate prin înțelegere prealabilă cu Tuchila O. și Covali I., de mai multe ori le-a transmis acestora instrumentele pentru deschiderea depozitului frigorific, adică a cheii și a telecomenzii, instrumente pe care ultimii le-au

utilizat și în rezultat, au deschis depozitul și au sustras din el bunurile materiale.

Este cert că Sîrbu I. a participat la săvîrșirea infracțiunii de furt în proporții mari împreună cu Covali I. și Tuchila O., favorizînd comiterea acestuia, și anume fără a avea careva legătură cu serviciul pe care îl îndeplinea la SRL „Lapmol” lua cheile și telecomanda, le transmitea celorlalți inculpați, după care le puneă la loc, iar vinovăția lui Covali I. și Tuchila O. este demonstrată atît prin declarațiile martorilor, cît și prin probele materiale, rezultînd că au sustras un t în valoare de 61 446,8 lei, cauzîndu-i părții vătămăte ÎCS „Lapmol” SRL o daună materială în proporții mari.

La fel, s-a menționat că ÎCS „Lapmol” SRL a înaintat acțiune civilă, solicitînd încasarea prejudiciului cauzat în mărime de 61446,80 lei.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că potrivit cererii depuse de ÎCS „Lapmol” SRL, în urma efectuării inventarierii bunurilor în depozitul frigorific, a fost constatată lipsa a 46 cutii cu unt „Căsuța mea” de 72,5 % a cîte 20 kg fiecare, în total 920 kg, la costul unui kg de unt – 66,79 lei, în sumă de 61 446, 80 lei.

Din totalul de cutii sustrate, 9 cutii au fost restituite în calitate de corpuri delictive, fiind primite spre păstrare pe motiv că întreprinderea dispune de condiții de păstrare, astfel fiind depozitate în depozitul ÎCS „Lapmol” SRL.

În concluzie, instanța de apel a conchis că prima instanță greșit a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de partea civilă și nu a dat o apreciere justă probelor în sensul art. 101 CPP nefiind stabilite toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate au declarat recursuri ordinare inculpații Covali I., Tuchila O., Sîrbu I. și avocatul Stratan Ig. în numele inculpaților Covali I. și Tuchila O., care au solicitat:

- inculpații Covali I., Tuchila O., Sîrbu I., invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și condamnarea lor în baza art. 27, 186 alin. (2) Cod penal cu stabilirea unei pedepsei non privative de libertate.

Consideră că sentința instanței de fond este parțial ilegală, or acțiunile lor urmau a fi calificate în baza art. 27, 186 alin. (2) CP. Decizia instanței de apel la fel este neîntemeiată, deoarece la baza condamnării lor în baza art. 27, 186 alin. (4) CP, s-a luat în considerație că în cadrul primei instanțe au depus cerere prin care au solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută la art.

364¹ CPP. Însă, instanța de apel pronunțând o astfel de decizie a ignorat prevederile art. 103 alin.(2) CPP care prevede, că recunoașterea vinovăției de către persoana bănuită sau învinuită de săvârșirea infracțiunii poate fi pusă la baza condamnării doar în măsura în care este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblu probelor existente în cauză.

Cererea prin care au solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ CPP, nu poate echivala cu recunoașterea vinovăției, mai mult cererea nominalizată nu poate fi calificată ca declarații, deoarece ea nu a fost acceptată și este un act procedural nul, fără careva consecințe juridice.

Prin urmare, ca instanța să pună la baza condamnării declarațiile inculpatului, ele urmează a avea un temei juridic, adică declarațiile de recunoaștere urmează a fi depuse de către ei la audiere în conformitate cu prezentul cod și care nu pot fi confundate cu o cerere care a fost respinsă de instanță și care nu a fost contestată.

A fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO.

Cererea înaintată în temeiul art. 364¹ CPP a fost depusă la inițiativa apărătorului, care a insistat la depunerea acesteia, motivînd că pedeapsa în procedura dată va fi mai scăzută decît în procedura generală în baza art. 186 alin. (2) CP. Totodată, vor economisi timp și posibilitatea de deplasare la muncă. Mai mult ca atît, consideră că comportamentul avocatului nu a fost întru asigurarea intereselor lor, sau în ședința de judecată, ea recunoaște faptul că cererile nu vor fi acceptate.

Instanțele nu au individualizat corect pedeapsa, sau Sîrbu I. este căsătorit, are la întreținere un copil minor, soția este însărcinată și este caracterizat pozitiv, Covali I. la fel este căsătorit, soția este însărcinată, este caracterizat pozitiv atît la locul de trai, cît și la locul petrecerii serviciului militar.

Recursuri suplimentare au declarat inculpații la 28.03.2016, solicitînd casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței, indicînd că instanța de apel nu a stabilit corect fapta, nefiind analizate probele, dînd o apreciere greșită încadrării juridice a faptei.

Instanța de apel eronat a reținut că au fost sustrate 920 kg de unt, care este compus din 180 kg ce au fost depistate la inculpați la 07.06.2014 și 740 kg stabilită de către partea vătămată în urma inventarierii. Probă care ar dovedi și confirma mărimea prejudiciului cauzat, pe care s-a bazat instanța de apel sunt actele de inventariere din 10.06.2014 și 31.05.2014, însă acestea nu pot fi

considerate probe pertinente, concludente, utile și veridice, deoarece ele au fost anexate la cauza penală în copii dar nu original, precum și ele nu au fost autentificate în modul corespunzător, nu este clar cine le-a semnat, mai mult că, este aplicată semnătura numai pe inventarierea din 31.05.2014, nefiind aplicată ștampila și autentificată de conducătorul întreprinderii sau de reprezentantul în baza procurii. Consideră că conținutul raportului de inventariere din 10.06.2014 în raport cu cel din 31.05.2014 este unul fictiv, cu un conținut eronat, sau conform acestora la 31 mai 2014 se aflau în stoc 44 580, 514 kg, iar la 10 iunie 2014 – 60 080 kg. Diferența în sensul majorării este de 15 499,486 kg. Astfel, nu este stabilit mersul produsului untul „Căsuța Mea” în sensul majorării și micșorării stocului. Nu este clar, cum comisia de inventariere la 10.06.2014 a ajuns la concluzia că lipsește o cantitate de 740 kg de unt în sumă de 49 425, 42 lei.

- avocatul Stratan Ig., invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6),8) și 10) CPP, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a menționat că inculpații potrivit rechizitoriului au fost învinuiți că au comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) CP, iar instanța de apel a ajuns la concluzia de a reîncadra acțiunile lor în baza art. 27, 186 alin. (4) CP, astfel, aceasta a depășit limitele judecării cauzei, or, potrivit actului de învinuire nu este menționat că Covali I., Tuchila O. și Sîrbu I. au intrat în depozit de mai multe ori cu scopul de a sustrage unt.

Instanța de apel la judecarea cauzei a admis mai multe erori de drept, dînd o nouă apreciere juridică a circumstanțelor de fapt și de drept.

Mai mult ca atît, potrivit art. 27 CP, se consideră tentativa de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul. În speța dată este prezentă infracțiunea neconsumată ceia ce semnifică că din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul. Prin urmare, este greșită concluzia instanței privind admiterea acțiunii civile înaintate de ÎCS „Lapmol” SRL, deoarece tentativa ca infracțiune nu presupune consecințe prejudiciabile. Declarațiile martorilor Foromuș, Pîrvu, Ciuvalchi, Popescu și Moroșan care au fost puse la baza condamnării de către instanța de apel urmau a fi apreciate critic în partea ce ține de quantumul prejudiciului, or, toți acești martori au participat la inventarierea din 10.06.2014, precum și ei sunt angajați ai părții vătămate. Cu

atît mai mult, martorii nominalizat au declarat că au observat lipsa cheilor și telecomenzii dar nu și lipsa unei cantități atît de impunătoare de unt.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, argumentînd, că recurenții nu au invocat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărîrii. Astfel, recurenții solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală .

7.1 Referință asupra recursurilor declarate a depus și reprezentantul părții civile ÎCS „Lapmol”, care a menționat că decizia instanței de apel este justă și se întemeiază pe probele prezentate la materialele cauzei, iar recursurile declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile

8. Judecînd recursurile ordinare declarate în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită – temeiuri care își găsesc reflectare în decizia contestată.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de drept asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel: (...) **dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.**

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: **dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și**

aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Decizia instanței de apel în conformitate cu prevederile art.417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Revenind la speța supusă judecării Colegiul atestă, că recurenții în recursurile declarate critică decizia instanței de apel sub aspectul încadrării greșite a acțiunilor inculpaților precum și aprecierea eronată a probelor, care nu confirmă cuantumul prejudiciului incriminat de 61446,8 lei.

Analizînd textul deciziei instanței de apel prin prisma criticilor formulate de recurenți Colegiul conchide, că acestea sunt întemeiate și își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit rechizitoriului inculpaților le-a fost incriminat „sustragerea pe ascuns a bunului proprietarului cu cauzarea unui prejudiciu în proporții mari în sumă de 3072,34 unități convenționale”

Instanța de fond, concluzionînd că probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii înaintate nu confirmă că inculpații au sustras marfă în cantitatea indicată în actul de învinuire, a reîncadrat acțiunile inculpaților Covali I., Tuchila O., Sîrbu I. din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal în cele ale art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Judecînd apelurile acuzatorului de stat și a părții civile, Curtea de Apel le-a admis, a casat sentința și i-a condamnat pe Covali I., Tuchila O., Sîrbu I. în baza art. 27, 186 alin. (4) Cod penal, invocînd ca probe ce confirmă vinovăția inculpaților în săvîrșirea acestei infracțiuni - declarațiile inculpaților, reprezentantului părții vătămate, a martorilor Foromuș S., Pîrvu Ig., Ciuvalschi E., Popescu A. și Moroșan L., procesul-verbal de ridicare, procesul-verbal de inventariere a mijloacelor bănești și a valorilor materiale din 10.07.2014, procesul-verbal de ridicare și examinare a unui CD, raportul de expertiză nr. 4912 din 13.08.2014.

Astfel, potrivit descriptivului deciziei, instanța de apel fără a ține cont de prevederile art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, doar a trecut în

revistă probele administrate pe caz, fără a menționa care fapte concrete confirmă acestea, nefiind apreciate, admise sau respinse, cu argumentarea concluziei sale. Totodată, referitor la încadrarea juridică la art. 186 alin. (4) Cod penal, se face trimitere ca probă care confirmă vinovăția - doar la actul de inventariere din 10.06.2014.

Cercetînd materialele cauzei Colegiul constată că, inculpații și avocații acestora atît în instanța de fond cît și în cea de apel și-au exprimat dezacordul cu quantumul prejudiciului cauzat și cu încadrarea juridică efectuată de organul de urmărire penală, solicitînd reîncadrarea acțiunilor acestora din alin (4) al art. 186 Cod penal în alin. (2) al aceluiași articol, argumentînd că acuzatorul nu a prezentat probe, pertinente și concludente în confirmarea întregului volum de învinuire.

Analizînd textul deciziei contestate instanța de recurs constată că instanța ierarhic inferioară *nu a dat careva apreciere acestor circumstanțe și nu s-a pronunțat asupra acestor argumente ale apărării.*

Totodată, Colegiul lărgit menționează că concluzia instanței de apel unde se indică „(...) prin cumulul de probe se confirmă că inculpații au pătruns în depozit de mai multe ori, iar potrivit procesului verbal de inventariere a mijloacelor bănești și a valorilor materiale din 10.07.2014 la depozitul ÎCS „Lapmol” a fost depistat un neajuns de bunuri materiale, unt „Căsuța mea” 740 kg. în valoare de 49 425,42 lei, astfel că acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate în baza art. 27,186 alin. (4) Cod penal- tentativă de furt, (...) cu cauzarea de daune în proporții mari” este pripită, neclară și insuficientă, nefiind aduse careva argumente plauzibile în susținerea acesteia, iar instanța nu a invocat care probe prezentate de acuzare confirmă faptul că anume inculpații au sustras cantitatea de unt de 740 kg., or instanța de fond și-a argumentat concluzia la acest capitol, indicînd că unica probă prezentată de acuzare, care confirmă cantitatea de producție lipsă la depozitul ÎCS „Lapmol” este procesul-verbal de inventariere din 10.06.2014, însă proba dată nu indică nicidecum la autorii sustragerii acestei cantități de marfă.

La fel, din decizia contestată nu este clar care probe confirmă concluzia instanței de apel precum că „inculpații au pătruns în depozit de mai multe ori”, or din declarațiile persoanelor responsabile de la depozitul de unde a fost sustrasă marfa (martorii acuzării) rezultă că dînșii timp de cîteva nopți înainte de a avea loc furtul, au supravegheat depozitul, însă nu au văzut ca Covali I., Tuchila O. sau Sîrbu I. să fi intrat în el, sau ar fi făcut careva tentative de furt, aceștia

doar au fost observați pe teritoriul întreprinderii monitorizând situația.

În continuare, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel a omis să-și argumenteze decizia și în partea condamnării inculpaților pentru „tentativă” de furt.

Astfel, Curtea de apel reîncadrând acțiunile inculpaților din prevederile art. 186 alin. (4) Cod penal în cele ale art. 27,186 alin. (4) Cod penal, era obligată să-și motiveze concluzia în această parte, or potrivit doctrinei penale trăsătură al aspectului obiectiv al tentativei constă în faptul că acțiunea a cărei executare a fost întreruptă nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului.

În cazul în care a avut loc o tentativă de infracțiune (după cum se motivează în decizia contestată) adică nu s-a produs efectul, nu este clar care este acoperirea juridică referitor la încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Generalizând cele menționate mai sus Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel suferă de insuficiență și în partea motivării soluției, precum și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând minuțios materialele cauzei Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că instanța de apel examinând cauza nu a ținut cont de prevederile art. 101, 414 Cod de procedură penală, nu a verificat temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, nu a verificat dacă infracțiunea a fost corect calificată, pronunțând o hotărâre pripită și neargumentată, motiv pentru care o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Colegiul conchide că temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) 12) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, persistă în cauză.

În atare situație, recursurile urmează a fi admise, casată total decizia contestată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să execute indicațiile instanței de recurs, să verifice dacă semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii incriminate corespund, să verifice probele administrate și examinate în instanță în strictă

conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul cuvenit intenția și acțiunile inculpaților, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Tot aici Colegiul lărgit menționează, că instanța de apel la rejudecarea cauzei urmează să verifice legalitatea și temeinicia sentinței la capitolul soluționării acțiunii civile, or în conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii se efectuează de instanța în competența căreia este cauza penală.

9. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de inculpații Covali Ion, Tuchila Oleg, Sîrbu Ion și de avocatul Stratan Igor în numele inculpaților Covali Ion și Tuchila Oleg, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui *Covali Ion Grigorii, Tuchila Oleg Ivan și Sîrbu Ion Ion* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru